

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Jakob je odpotoval? Njej pa niti besede ni povedal? Ni ji poslal sla, ni ji pisal?! — Kak udrac za njeno srce, kaka zausnica njenemu samoljubju! Kaj porečejo ljudje, ko pridejo na sled taki nezvestobi, takemu preziranju...!

Currita je zvedela to novico v obednici. V družbi obeh Villamelonov so še sedeli pri mizi Valdiviesova, Celestino Reguera in Gorito Sardona.

Vsi so pogledali Currito začudeno in vprašujoče, češ, ali kaj ve o Jakobovem odhodu? Villamelon je ustavil za trenutek mrzlično naglico, s katero je vihTEL svoj nož iz čistega zlata, darilo Ferdinanda VII., in je rekel pomilovalno:

"Jakob je nesrečen, in se mi smili...!"

In kakor bi mu nesreča ubogega Jakoba olajševala prebavo, si je naložil z enim samim zamahom cel zrezek ter si ga stlačil v usta.

Marija de Valdivieso mu je ugovarjala.

"Ampak — ne vem, kaj naj bi se mu bilo zgodilo? Zdrav je in krepak. Tako mi je pravil včeraj Paco Velez. In brada mu raste."

"Ko pa ni res, Marija, razumeš!" je govoril Villamelon s polnimi usti. "Pravim, da je nesrečen, ker hodi po nesrečnih potih!"

Vsi so molčali in tiščali nosove v krožnike, po strani pa so pogledovali Currito. Z izbranim okusom je luščila sočno breskvo; minila jo je bila dobra volja.

Villamelon pa je pravil naprej:

"Francozinja — tista — tista — Kako ji je že ime? Tista s kamelijami... Moj Bog, vsak dan bolj izgubljam spomin... Ti, Gorito, veš? Kako ji je že ime, tisti...?"

Gorito je odprl na široko usta in oči. Ničesar se ni spominjal. Njegov spomin je bil naenkrat izbrisan in čist, kakor kos belega papirja... Marija de Valdivieso je pomežiknila Curriti, češ, jaz bi ti vedela mnogokaj povedati, Villamelon pa je bil vedno bolj nemiren.

"Nič ne de! Ne spomnim se... Torej tista ga bo oskubla..."

Zavladal je še bolj mučen molk in genij hudomušnosti je obletaval goste, kakor bi bila vsem hkrati prišla misel, da je iz Villamelonovega kožuha tisto perje, ki ga skube Jakobu Francozinja...

Ko so se odstranili služabniki, je Currita polglasno in z znanim pristranim naglasom posvarila Villamelona:

"Fernandito, življenje moje, kakó si neroden! Kdo bo pa o takih rečeh govoril vpriču služabnikov! Bogve, kaj si bodo mislili o ubogem Jakobu!"

Villamelon ji je dostojno odgovoril:

"Glej, Currita! Pri mizi se ne prepiram, veš! Pa ti se zavzemaš za Jakoba, a se boš goljufala, zelo goljufala! Me razumeš, Currita? Sumljivo je, da je odpotoval tako naglo! Stavim, da ni šel sam!"

Currita je položila na krožnik olupljeno breskvo, si oprala prste v čaši iz benečanskega stekla, gledala kapljice, ki so se razdrobile na njenih rožnatih nohtih in je odgovorila prostodušno:

"To se razume! Vzel je s seboj služabnika!"

Villamelon se je ujezil in je pogledal svojo ženo in po vrsti svoje goste. Curritina prostodušnost ga je vsakokrat razdražila. Da včasih kar ne more ali noče razumeti...

Zajtrk je bil pri kraju, Currita je podala roko svoji sestričini in je odšla iz obednice. Na krožniku je vzela s seboj krušne drobtinice za svoje zlate ribice, ki so v prelepi posodi iz stekla in pozlačenega bronas krasile eno izmed mnogih galerij. Imela je veselje s temi blestečimi ribicami in ribarjenje ji je bila priljubljena zabava.

Osupla je gledala Marija de Valdivieso, kako je Currita pitala svoje ribice. Pričakovala je jeznega izbruha, pričakovala, da jo bo Currita obsipala z vprašanji, zdaj pa mesto viharja ta mirni prizor!

Nevoljno je vzkliknila.

"Ne razumem, kako more človek najti zabavo pri ribah!"

"To je stvar okusa," je mirno odgovorila Currita, metala ribicam drobtinice in jih ljubeznivo ogovarjala, kakor mati svoje otroke:

"Hola! Drobotinice! Ste lačne? Le mirne bodite, potrpežljive! Za vse imam dovolj! Glej, Marija, glej, kako odpirajo usteca! Kakšno veselje!"

Currita je naglo stopila naprej, šla skozi sobe, kakor da so ji vsi ti prostori že prav dobro znani, in se je šele ustavila v sobi, kjer je Jakob navadno stanoval. Tam je sedla in začela:

"Pa kako je to, Damijan? Kako da je tako naglo odpotoval? Samo za trenutek sem ga utegnili videti, in še to le pred ljudmi..."

"Ne vem." Damijan je zmajal z rameni. "Senor markiz je vstal včeraj ob eni uri in je odšel z doma brez zajtrka. Ob šestih se je vrnil in zapovedal pripraviti kovčege."

"Ali je vzel mnogo prtljage s seboj? Rekel mi je, da bo izostal za več dni."

"Da, senora, vzel je seboj en velik in dva majhna kovčega. Sam sem jih napolnjeval."

"In sam je šel? Meni je rekel, da bo morebiti spremljal neke Francozinje..."

Damijan je obmolnil in zopet zmajal z rameni.

"Demetriji ga je spremljal na kolodvor. Jaz sem ostal doma." "Pokličite Demetrija! Rada bi vedela, kako je bilo."

Polomljen je prišel Demetriji, gledal Damijana in skrival hudo bolen nasme: on da ni videl nikogar v tisti gneči in množici; v vozu, kjer si je senor markiz poiskal prostor, pa je bilo že več oseb.

"Ali se ni peljal v spalnem vozu?"

"Ne."

Currita se je vgriznila v ustnice.

"Ali vam je pustil svoj naslov?"

"Ne, senora!"

"Rekel je, naj pošiljam pisma, ki bodo prišla, za njim, in meni je pustil naslov."

"Ako senora kondesa želi, ji bom prinašal vsa pisma, ki bodo prišla na njegov naslov, da jih pošlje za njim."

"Da, to bo najbolje!" je živahno pritrdila.

Zelela je, si ogledati stanovanje...

Vse je bilo prav lepo in udobno urejeno. Neka slika v igralni sobi je vzbudila Curritino pozornost: doprsna slika mlade dame, sredi kamelij... O, ni bilo dvoma, to je bila tista Francozinja...

Currita se je ustavila in z zanimanjem gledala sliko.

"Lepa mise!... Kdo pa je tale?"

Zopet je zmajal Damijan z rameni:

"Neka Francozinja, sirota nekega generala. Dela take-le slike. Senor markiz jo je pred davnim časom kupil."

"A — da! Ze vem, kdo je. Stanuje v ulici de Rebollo, številka 68. Kako ji je že ime...?"

"Imenuje se... Ne spominjam se več. Čudno, redko ime... Spominja na sirup..."

V obednici ji je prišla naproti hišna in jo pozdravila, pozorno in ponižno. Postavila se je med njo in med mizo, da bi kolikor mogoče zakrila ostanke pojedine, katero so si bili privoščili v gospodovi odsotnosti.

Od druge strani je prihitel kuhar, navihan človek, brezdušnega obraza in prostega obnašanja, in je povabil Currito, naj pogleda tudi kuhinjo...

Currita je zardela od sramu, pa si ni upala odbiti prošnje. Srdito je stiskala pesti, ko je stopala v kočijo. Naročila je, naj jo pelje kočijaž v stanovanje generala Belluga. — Tisti hudobni konjarjev nasme, tisti neverjetni, čudni odgovori Damijanovi, ki ji niso dali spoznati, ali Jakoba spremlja kakšna žen-

stka ali ne, se to se ji je zdelo skrajno sumljivo. Sama je hotela najti resnico.

(Dalje prihodnjik)

Nekadilci in ožilje

Zenska, ki nima sladkorne bolezni in previsokega pritiska ter ne kadi, pred 65. letom zelo verjetno ne bo dobila srčnega infarkta, sta izjavila kielska zdravnik na berlinskem posvetu o motnjah v krvnem obtoku. Kot vzrok oškodb v ožilju omenjata nikotin na prvem mese-

Potrebujete ameriško voziško dovoljenje?

Mi Vas bomo naučili voziti in Vam pomagali dobiti Vaše ameriško voziško dovoljenje. Nizke cene. Pridemo brezplačno po Vas na dom. Kličite sedaj za vsa pojasnila o cenah in lekcijah ali se oglasite na 4229 Fulton Rd., v Memphis-Fulton nakupovalnem centru.

Telefon 351-8786

ACE Driving School

ŽENINI IN NEVESTE!

NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HENDERSON 1-0628

ONE FAIRLANE DRIVE OF THE USA JOLIET, IL. 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH
AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

1. Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
2. Scholarships for young women aspiring to become nuns.
3. Additional scholarships for needy boys and girls.
4. Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
5. Bowling, basketball and little league baseball.
6. Social activities.
7. Participating in the Catholic Communications Foundation.

Družba sv. Družine

Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Joseph L. Drasler
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Matthew Kochevar
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frances Yucevicius
Social Director	Nancy Owen
Spiritual Director	Rev. Aloysius Madic, O.F.M.
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

PREPOZNO? — Margaret, sestra britanske kraljice Elizabete II. govori nekaj svojemu možu vojvodi od Snowdona, ki gleda na uro. Le zakaj? Je prišel prepozno ali hoče videti, kako dolgo bo žena razlagala svoje misli, ali se mu kam mudi? No, to je končno njegova ali kvečjemu njuna stvar!

What a lot of ten-year-olds are wearing this year.

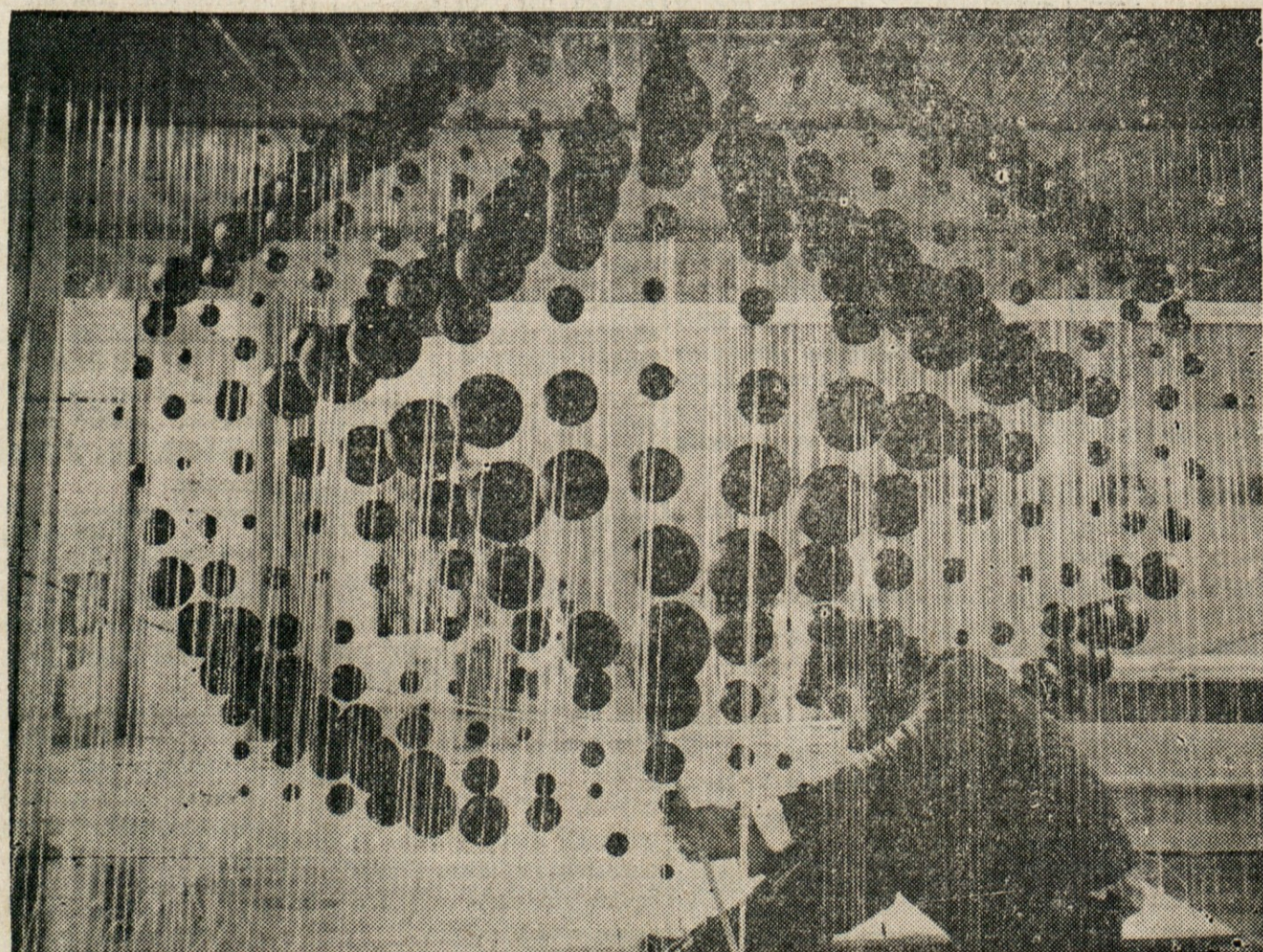
Thousands of children afflicted with Muscular Dystrophy must wear braces. Muscular Dystrophy destroys healthy muscle and replaces it with useless fat. After some time the child's muscles become so wasted that even braces will no longer support him. Later, he won't have the strength to sit in a wheelchair. Eventually, he won't be able to feed himself or even turn over in bed. His weakness leaves him so vulnerable to colds, pneumonia, or other complications he rarely survives maturity.

Scientists are beginning to penetrate the mystery of this tragic disease. Today there is some hope for the children who must wear these braces every day. That hope lies in MDAA's massive research program.

Only your contributions keep it going. Give generously.

Fight Muscular Dystrophy. Help them grow up.

Muscular Dystrophy Associations of America, 1790 Broadway, New York, N.Y. 10019

OBILICA KROGEL — Zenevski umetnik Serge Candolfi je ustvaril poseben vtis na 5. kiparski razstavi v Bielu v Švici z razporedom lesenih krogel, ki jih je v različnih velikostih in različnih višinah obesil v eni od razstavnih dvoran. Na sliki vidimo umetnika pri razporejanju krogel.